

U PANSKÉHO DVORA

Česká

(Doprovod: 2)

Mírně

1. U pan - ské - ho dvo - ra náš Vi - tou - šek vo - rá,
stra - ka - té vo - leč - ky má: až po - le do - vo - rá,
na mě si za - vo - lá, on mě už zda - le - ka zná.

2. Darmo ty, můj milej, Vitoušku rozmilej,
darmo ty na mě voláš:
volej ve dne v noci, není ti pomoci,
mne se nedovoláš.

3. Já už mám jiného, hochu upřímného,
ten je mi nad tě dražší:
víc na mne nevolej, hluboko zavorej
na věky lásku naší.